

Následování: 4. Post-evangelikálové dělají další krok vpřed

Následování

Post-evangelikálové dělají další krok vpřed

Zach Lambert při projevu na národním setkání Post-Evangelical Collective (Foto Zach Lambert na Facebooku)

Historie možná zaznamenaná, že 16.-17. dubna 2024 nastal přelomový okamžik ve vzniku organizovaného post-evangelikálního křesťanského hnutí ve Spojených státech.

Jako účastník-pozorovatel jsem to rozhodně jako přelomový okamžik pociťoval, protože jsem měl minulý týden tu čest zúčastnit se třetího a zdaleka největšího národního shromáždění [Post-evangelical Collective](#). Celostátní setkání, na němž se v prostorách sboru na Morganově v centru Raleighu ve státě New York, které jsou jistě určeny pro zhruba 200 lidí, se sešlo 300 lidí, kteří se

rozhodli definovat, kým se přinejmenším tato skupina postevangelikálů stává.

Nejdříve trochu pozadí. Post-evangelikálové jsou, jak název napovídá, bývalí evangelikální křesťané. To, co je činí „post“, je a) rozchod s evangelikální subkulturou a/nebo b) rozchod s evangelikální vírou a praxí. Všichni skončili s evangelikální subkulturou, ale úroveň teologického posunu se dosti liší.

Zatímco některé doktrinální otázky, které byly kdysi vyřešeny, je nyní možné znovu zvážit; co post-evangelikálové neudělali, je, že by opustili Ježíše nebo církev. Potvrzení víry v Ježíše Krista a četné upřímné modlitby na této konferenci, stejně jako všude, kde navštěvují post-evangelikální kruhy, signalizují přežívání vášnivé křesťanské zbožnosti.

Značný počet post-evangelikálů by svou zkušenost popsal tak, že se s některými projevy evangelikálního křesťanství rozešli, a nikoli naopak.

Například na setkání v Raleighu byl přítomen značný počet kazatelů, kteří přišli o své sbory a dokonce i o ordinaci kvůli svým svědomitým rozhodnutím v otázkách, jako je inkluze LGBTQ. Udělali vše, co evangelikálové (prý) dělají, aby podstoupili proces náboženského a morálního rozlišování, ale výsledky se jejich autoritám natolik nelíbily, že je to stálo vše.

Mnozí post-evangelikálové by řekli, že svým širokým přijetím MAGA-evangelikalismu (Make-America-Great-Again) a častými obraty k misogynii a xenofobii to byli právě evangelikálové, kdo udělali rozhodnutí odejít; to znamená, že opustili právě tu víru a hodnoty, které se kdysi snažili žít a učit své děti.

To znamená toto: Převážná část post-evangelikálů jsou zklamané děti a vnuci evangelikálů.

Post-evangelikálové nejsou mainstreamovými protestanty – i když někteří z nich se nakonec mohou přidružit k některé z historických mainstreamových denominací a začínají se objevovat zajímavé vzájemné diskuse.

Mnozí z nás si však uvědomují, že tento okamžik poskytuje příležitost přehodnotit nebo možná dokonce přetvořit náboženskou krajinu, která tak dlouho zahrnovala staré rigidní rozlišování mezi mainstreamem a evangelikály. Proč je třeba po zhroucení důvěryhodnosti evangelikalismu tuto železnou zeď udržovat?

Celkově se však zdá, že post-evangelikálové nejpohodlněji pokračují v mnoha stylových zvyklostech evangelikální subkultury – v oblékání, hudbě, bohoslužbách a kázání – a stejně jako jejich evangelikální předchůdci nadále prokazují jistý druh podnikatelské geniality, pokud jde o vytváření církevních projevů atraktivních pro dnešní mladé dospělé. Každý post-evangelikální sbor, který jsem v posledních letech navštívil, se hemží dětmi.

„Každý post-evangelikální sbor, který jsem v posledních letech navštívil, se hemží dětmi.“

Když se buduje něco nového, má každé rozhodnutí ve fázi zakládání zvláštní význam. Společenství PEC, které je nyní organizováno jako spolek založený dle zákona 501(c)3, vede ho malá správní rada a ještě menší počet zaměstnanců, mezi nimiž je výkonná ředitelka Keri Ladouceurová. Já působím v „radě moudrosti“ složené převážně ze starších vedoucích pracovníků (provinilých), kteří jsou tu proto, aby podporovali převážně mladší vedení. Přístup, který Keri a rada uplatňují, je záměrně kooperativní, vášnivě inkluzivní a hluboce alergický na kulturu celebrit v evangelikalismu. Řečníci na hlavním pódiu i v přestávkových sekcích odráželi rozmanitost identit a životních zkušeností, které bychom na evangelikální akci nikdy, ale opravdu nikdy neviděli.

Semináře se zabývaly duchovním zneužíváním a tím, jak se stát zraněnými uzdravovateli po náboženském traumatu, novými paradigmaty služby s dětmi a mládeží, intersekcionalní teologií, novými přístupy k obchodní stránce sboru, novými přístupy k bohoslužbám a tvůrčímu umění - mimochodem, post-evangelikálové právě teď píší novou silnou hudbu - překonáváním polarizace, duchovním vedením, otevřenou a vztahovou teologií, uzdravováním LGBTQ, procesem směřování sboru k inkluzi, vytvářením pokoje, vyhořením, rasou, spiritualitou a duševním zdravím a dalšími tématy. Vedl jsem seminář o křesťanském humanismu a 40 duší nacpaných v místnosti s 20 židlemi a v její blízkosti mi dodalo odvalu pokračovat a napsat více o této starobylé myšlence s takovým současným potenciálem.

Nejdojemnější zážitek z celé akce, alespoň pro mě, se odehrál na posledním zasedání.

Byl to zážitek „znovuzrození“ pro ty, kterým bylo odebráno pověření k ordinaci. Na základě textu z 21. kapitoly Janova evangelia, kde Ježíš znovu povolává Petra do služby, byl každý účastník požádán, aby znovu potvrdil svou lásku k Ježíši a nepřímo i svůj závazek ke křesťanské službě. Jen málo očí zůstalo suchých, když se na setkání shromáždily starší osobnosti a vzkládaly ruce na tyto mladé vedoucí, kteří byli v podstatě znovu pověřeni službou. PEC není denominace a nejednalo se o ordinaci, ale v tu chvíli to tak určitě vypadalo.

Představte si sbory v každém společenství, které vedou povolání a nadání kazatelé a hudebníci, kteří přinesli vpřed kreativitu, podnikavost a komunikační nadání toho nejlepšího z evangelikální subkultury, ale nechali za sebou staré spory o to, kdo přesně dostane kolik inkluze nebo zda je spravedlnost křesťanskou hodnotou nebo ... no, zbytek asi znáte.

Myslíte si, že by takové sbory mohly najít sluchu? Vskutku by mohly a mají. Z mého pohledu jsou tyto sbory nejlepší nadějí, jak oslovit mladé lidi této doby. Jsem rád, že jsem na cestě s nimi.

David Gushee

[Baptist News Global](#)

David Gushee

David Gushee

David P. Gushee je přední křesťanský etik. působí jako významný univerzitní profesor křesťanské etiky na Mercerově univerzitě, vedoucí katedry křesťanské sociální etiky na Vrije Universiteit Amsterdam a vedoucí výzkumný pracovník Mezinárodního baptistického teologického studijního centra. Je bývalým prezidentem Americké akademie náboženství i Společnosti křesťanské etiky. Jeho poslední knihou je *Introducing Christian Ethics*. Je také autorem knih *Kingdom Ethics*, *After Evangelicalism* a *Changing Our Mind: The Landmark Call for Inclusion of LGBTQ Christians*. Se svou ženou Jeanie žije v Atlantě. Více informací: davidpgushee.com nebo [Facebook](#).

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)